

Pluralisme implica sumar

UN EMPRESARI PRESIDENT D'ÒMNIUM CULTURAL ÉS UN PRETEXT PER INTERROGAR-NOS SOBRE EL SIGNIFICAT ACTUAL DE CATEGORIES COM ARA "CLASSE SOCIAL" O POLÍTIQUES DE DRETA O ESQUERRA

El dia 19 de desembre l'Assemblea d'Òmnium Cultural va elegir el seu nou president: Jordi Cuixart. Es tracta d'un jove empresari, cosa que ens permet recordar que van ser precisament cinc empresaris els qui trobem a l'origen de l'entitat.

Efectivament, l'11 de juliol del 1961, Lluís Carulla i Canals, Joan B. Cendrós i Carbonell, Fèlix Millet i Maristany, Pau Riera i Sala, Joan Vallvé i Creus signaven l'acte de constitució d'Òmnium, un document que les circumstàncies de l'època obligaven que fos redactat en castellà. Simbòlicament el primer logo de l'entitat, dissenyat per Joan Costa, mostra una O que simbolitza el sol que ha d'obrir i fer créixer les 4 barres que hi ha dibuixades a sota.

Ben segur que els astres han il·luminat la trajectòria d'Òmnium. Perquè certament els símbols catalans, prohibits encara el 1961 i avui a plena llum, han esdevingut avui elements familiars a tota mena de ciutadans catalans; i amb els símbols molts continguts, tal com toca.

Aquells empresaris, generosos i patriotes, tenien una visió: aquest país té un futur que depèn de cadascun de nosaltres i per construir-lo calia facilitar l'ús del català com a llengua vehicular, comuna, a tots els que volíem ser un sol poble. Els que tenen 8 cognoms catalans, ens recordava en Jordi Cuixart, al costat dels que havien vingut a viure i treballar entre nosaltres com els seus pares. No oblidem les circumstàncies de la immigració durant els anys del franquisme; uns moments en què no hi havia institucions que permetessin una acollida *normal*; pensem en el que significa arribar a un país on els infants no eren escolaritzats en la llengua que ha de fer de la convivència una relació entre iguals. Per això avui trobem Òmnium en la defensa del sistema educatiu

MURIEL CASALS

català, un sistema inclusiu que assegura la cohesió social perquè fa que els joves arribin al mercat de treball en igualtat d'oportunitats.

Recordem el passat de què som hereus, amb els problemes i sobretot amb la voluntat de solucionar-los. Avui el nou president posa l'èmfasi en el fet que Òmnium és un territori amable (segons expressió feliç del fins ara vice-president Vicent Sanchis) on es troben persones amb pluralitat d'ideologies. De fet Òmnium s'ha convertit, fidel als seus orígens, en un lloc de coincidències entre visions diverses sobre el model de país somniat unides per l'objectiu comú: dotar la nació de l'Estat que necessita per desenvolupar-se plenament.

D'alguna manera la reflexió sobre aquesta entitat cultural estimada és la que ara mateix vull compartir aplicant-la

a Catalunya. Tenim un país en construcció i només podem tenir èxit en el propòsit si hi sumem els esforços, els somnis i les voluntats d'un ampli espectre de persones.

Fins a cert punt és simbòlic que a la majoria independentista al Parlament hi hagi un component de polítics de l'esquerra radical que tenen dubtes sobre la idoneïtat de construir la independència abans de fer la revolució social. Simbòlic perquè assegura la diversitat ideològica alhora que ens planteja un debat ben actual avui a Europa: què significa ser d'esquerres o ser de dretes? Què *vol dir revolució social* i qui està en condicions de fer-la?

Ens hem acostumat a explicar, en molts casos amb una forta càrrega crítica, que els polítics dels grans partits de l'esquerra tradicional fan polítics de dretes quan arriben al Govern; però potser no hem posat tanta atenció a veure si els polítics dels partits qualificats de dretes apliquen mesures polítiques que cal classificar com d'esquerres. No és pas, com alguns van dir fa unes dècades, que només hi hagi una política sinó que, sortosament, disposem de tota una panòplia de mesures polítiques que moltes vegades són aplicades per uns o altres responsables polítics i que en una observació *científica* farien difícil la categorització dels governants. Penseu en les anomenades polítiques socials. En moments de crisi econòmica com la que estem vivim qualsevol administració conscient posa en marxa mesures de redistribució, cosa que és evident si mirem amb atenció els pressupostos públics.

Què vull dir amb tot això? Que a Òmnium i a Catalunya ens hi trobem per construir un futur comú. Paga la pena afegir-s'hi!

Economista